

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

74. Nostrorum effigies Regi petenti offeruntur, qui se nemini videndum praebet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

dedignata; quod vnum licebat, iussit illum cum socio in palatium interius induci vbi ab Eunuchis pictoribus, vera vt poterant, redderetur eorum species; inspectis iis cum subisset item de Regum nostrorum habitu quærere, contigit Riccio in promptu esse sanctum Iesu nomen, triplici coram adorantium Ordine venerandum *Cælestium, terrestrium, & infernorum*, cuius mysterium elegantissima scriptione à Riccio explicatum, idcirco Regi minus satisfecit, quod esset insuetus spectandis figuris suo appositè lumine umbræque frequentatis, nam vtrumque sculptura Sinensis simplicibus lineis peius supplet quàm rudiaræ apud nos graphides, in quibus saltem ex eo quod ponitur, intelligitur quod deest: eademque Sinæ laborant inopia in vestium finibus, & nudorum corporum figuracione. Suis ergo Rex iisdem pictoribus iussit in tabula illos Iesu adoratores coloribus reddere, adesseque pingentibus Riccium, quoad opus integrè absoluisent. Hinc domum conductam palatio proximam vix intrarat, cum Regis nomine fidicines quatuor in eam subeunt rogântque tradi sibi artem rudicularis organi pulsandi: nam de obsoleta vt diximus veteri musica supersunt illic fidicines eorumque in Regia Collegium nobile, Mathematicis censu, & dignitate præstantius. Commodum cecidit Pantoia, ex Cataneo Nanchini, cantus aliquot didicisse: illum quater Eunuchi summissis genibus professi discipulos venerati sunt pro Magistro; quater organo pariter flexere genua, ne se sibi ignotis præberet difficile; itabat quotidie in palatium Pantoia, exercebátque illos patientissimè, sed mense plus vno iuniores ægrè cantum vnum vtrumque potuere pressis palmulis modulati, multo ægrius senex annorum iam septuaginta; huic tamen cantui aptari carmen enixè ab Riccio flagitabant, qui occasionem rarus minimè negligendam odas octo, modis illis aptas composuit, ea nobilis styli & sententiarum grauitate vt sua quoque singulis venustas, & lepos non deesset, atque vt natæ viderentur cum ea manu modulatione, nostro hinc descripsit inde Sinensi caractere, præfixitque iudicem, *Cantiones organæ Europæ, Sinensi idiomate donatæ*. Iis breui Pechini, editis, breui alia vrbes simpletae sunt, magna cum laude Occidentalium, qui præceptiones morum, & soliditatem Philosophiæ cum canto copulassent, vt suauius in sensus intimos cum aurium voluptate descenderent. Sed vero propius sagaciores quique iudicarunt, voluisse Riccium ab Rege, nunc Eunucho- rum, & feminarum vocibus enerui, effata fortia delectabiliter audiri, quibus eum decebat ex virtutum imperio viuere & regnare.

Hæc de oblati Regi muneribus scitu digna; sed planè dignius in eorum fructu diuinæ prouidentiaæ arcanum, quæ scelestissimi Mathani ad elationem sui & exterminandum Riccium irrisam perfidiam; in abiectionem Mathani, & firmandum in aula Riccium conuertit: quam suorum laborum summam, & præstantissimæ nationis ad Christum adducendæ postremum cardinem suis literis iucundè agnoscit, &

D d

74.
Nostrorum
effigies Regi
petenti offer-
untur, qui se-
nemini vi-
dendum
præbet.

75.
Cantiones
morales à
nostr. Regi.
cod.